

การประชุมคณะกรรมการกำกับติดตามการเตรียมงานพิธีพระราชทานเพลิงศพอาจารย์ใหญ่

พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ)

วันที่ 8 สิงหาคม 2561 เวลา 10.00 – 12.00 น.

ณ ห้องสิริคุณากร 5 (ห้องอธิการบดี) ชั้น 6

เวลา 10.00 – 10.20 น. ลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม

เวลา 10.20 – 10.30 น. อธิการบดีกล่าวเปิดประชุม

เวลา 10.30 – 11.50 น. 1. รายงานความคืบหน้าการเตรียมงานพิธีฯ โดย

- รศ.วัชรินทร์ กาสลัก รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยบูรพา
- รองอธิการบดีฝ่ายโครงสร้างพื้นฐาน
- คณบดีคณะแพทยศาสตร์
- คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
- คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

2. (ร่าง) คำสั่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการอำนวยการ
คณะกรรมการดำเนินงาน และคณะอนุกรรมการดำเนินการจัดงานพิธีพระราชทาน
เพลิงศพอาจารย์ใหญ่ พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ)
และพระราชทานเพลิงศพอาจารย์ใหญ่เป็นกรณีพิเศษ ประจำปี 2561

เวลา 12.00 น.

ปิดประชุม

(ร่าง) กำหนดการพิธีบำเพ็ญกุศลพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่เป็นกรณีพิเศษ ประจำปีการศึกษา 2561

ครูใหญ่พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปรีสุทโธ) และครูใหญ่ทั่วไป

ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น

และเมรุชั่วคราววัดหนองแวง พระอารามหลวง ใกล้เคียงมณฑลอิสาน จังหวัดขอนแก่น

วันที่ 22 - 30 มกราคม 2562

(20 →

วันที่ 22 - 28 มกราคม 2562

ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก

เวลา 10.00 น.

- พิธีสวดพระอภิธรรม (รอบที่ 1) โดย พระพิธีธรรม จำนวน 10 รูป

เวลา 11.00 น.

- ถวายภัตตาหารเพล แด่ พระสงฆ์สวดพระอภิธรรม
และพระสงฆ์ที่ร่วมพิธี

เวลา 14.00 น.

- พิธีสวดพระอภิธรรม (รอบที่ 2) โดย พระพิธีธรรม จำนวน 10 รูป

เวลา 17.00 น.

- พิธีสวดพระอภิธรรม (รอบที่ 3) โดย พระพิธีธรรม จำนวน 10 รูป

เวลา 19.00 น.

- พิธีสวดพระอภิธรรม (รอบที่ 4) โดย พระพิธีธรรม จำนวน 10 รูป

วันที่ 29 มกราคม 2562

ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก

เวลา 07.00 น.

- พิธีทำบุญตักบาตร ถวายภัตตาหารเช้าแด่พระสงฆ์

เวลา 09.00 น.

- ~~มอบทุนการศึกษา~~

~~เวลา 09.30 น.~~

9.00

- แสดงพระธรรมเทศนา 1 กัณฑ์

เวลา 10.00 น.

- พระสงฆ์ 100 รูป สวดมาติกา บังสุกุล ²⁰ ~~100~~ ^{อริสงฆ์}

- ทอดผ้าไตรบังสุกุล จำนวน (646 ไตร) (เท่าจำนวนครูใหญ่)

^{10.45}
~~เวลา 11.00 น.~~

- พิธีพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่ทั่วไป

โดย ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น เป็น ประธานในพิธี

→ ^{นางแม่ทัพหนอง}

เวลา 11.30 น.

- เคลื่อนสรีระสังขารครูใหญ่พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปรีสุทโธ) 200 รูป

12.30

ไปยังเมรุชั่วคราววัดหนองแวง พระอารามหลวง

ใกล้เคียงมณฑลอิสาน จังหวัดขอนแก่น

เวลา 12.00 น.

- เคลื่อนร่างครูใหญ่ทั่วไปทั้งหมดแยกไปเมรุวัดต่าง ๆ เพื่อทำการฌาปนกิจ
ตามลำดับ

12.00

พิธีพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปรีสุทโธ)

ณ เมรุชั่วคราววัดหนองแวง พระอารามหลวง ใกล้เคียงมณฑลอิสาน จังหวัดขอนแก่น

13.00

เวลา 12.30 น.

- ขบวนเชิญสรีระสังขารจากศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก

มาถึง เมรุชั่วคราววัดหนองแวง

^{สูง}

- เชิญหีบศพแห่เวียนเมรุ แล้วเชิญขึ้นตั้งบนจิตกาธาน

เวลา 13.30 น.

- ~~แสดงพระธรรมเทศนา 1 กัณฑ์~~

^{ไว้}

- พิธีทอดผ้าบังสุกุล

- ^{ไปเมรุวัดหนองแวง}

เวลา 15.30 น.

- เตรียมการเผารับเสด็จ

- เวลา 17.00 น.
- สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เสด็จฯ ถึงมณฑลพิธีเมรุชั่วคราว
 - เสด็จฯ เข้าสู่พลับพลาที่ประทับ
 - ประทับพระราชอาสน์
 - อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น กราบบังคมทูลรายงาน พร้อมกราบบังคมทูลเชิญเสด็จฯ ทรงประกอบพิธีพระราชทานเพลิงศพ ครูใหญ่ พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺธ)
 - เสด็จฯ ขึ้นบนเมรุชั่วคราวนภสถลิ่ง
 - พระราชทานเพลิงศพ
 - เสด็จฯ กลับเข้าสู่พลับพลาที่ประทับ
 - อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ ผู้แทนคณะศิษยานุศิษย์พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺธ) ทูลเกล้าฯ ถวายหนังสือที่ระลึก และของที่ระลึก
- เวลา 17.30 น.
- เสด็จฯ ประทับรถยนต์พระที่นั่งไปยังท่าอากาศยานจังหวัดขอนแก่น เพื่อประทับเครื่องบินพระที่นั่งไปยังท่าอากาศยานทหารดอนเมือง
- เวลา 17.40 น.
- ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ แขกผู้มีเกียรติ คณะศิษยานุศิษย์ (ประชาชนทั่วไป) ถวายดอกไม้จันทน์ ณ ชุมรับดอกไม้จันทน์ข้างเมรุ
- เวลา 21.00 น.
- ถวายเพลิงสรีระสังขารจริง

วันที่ 30 มกราคม 2562 พิธีบำเพ็ญกุศลอัฐิ ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก

- เวลา 06.00 น.
- พิธีเก็บอัฐิครูใหญ่ทั่วไป ถวายภัตตาหารเช้า (ปันโต) ถวายปัจจัยไทยธรรมแก่พระสงฆ์ ณ เมรุแต่ละวัด แล้วนำอัฐิไปยัง ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก
 - พิธีเก็บอัฐิและเชิญอัฐิครูใหญ่พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺธ) มายังศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก
- เวลา 07.00 น.
- พระสงฆ์ 10 รูป สวดถวายพรพระ
 - ถวายปัจจัยไทยธรรม
 - ถวายภัตตาหารเช้าแด่พระสงฆ์สวดถวายพรพระ และพระสงฆ์ที่มา ร่วมพิธี
 - มอบอัฐิครูใหญ่ทั่วไปแก่ญาติ
- เวลา 09.00 น.
- เคลื่อนขบวนเชิญอัฐิพระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺธ) ไปลอยอังคาร ณ แม่น้ำโขง อ.เมือง จ.หนองคาย
 - เสร็จแล้วเดินทางกลับ

หมายเหตุ

1. วันที่ 22 มกราคม 2562 เวลา 07.00 น. – จัดพิธีขอมาครุใหญ่ ณ คณะแพทยศาสตร์
เวลา 08.00 น. – เคลื่อนร่างครุใหญ่จากคณะแพทยศาสตร์ไปยัง
ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก
2. การแต่งกาย วันที่ 22-28 มกราคม 2562 : ชุดสากล ชุดสุภาพไว้ทุกข์ หรือชุดเครื่องแบบปกติของ
หน่วยงาน
วันที่ 29 มกราคม 2562 : ข้าราชการเครื่องแบบปกติขาวไว้ทุกข์
: ประชาชนชุดสุภาพไว้ทุกข์
3. แจ้งความประสงค์ร่วมเป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม หรือร่วมเป็นเจ้าภาพถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์
ประจำวัน โปรดแจ้งความประสงค์ได้ที่
4. แจ้งความประสงค์บริจาคปัจจัยร่วมทำบุญตามจิตศรัทธาได้ที่.....
หรือโอนเงินฝากเข้าบัญชีเลขที่.....ธนาคาร.....
ชื่อบัญชี..... แล้วส่งสำเนาใบโอนเงินให้
คณะแพทยศาสตร์ทางโทรสารหมายเลข.....

(๑๙)

ที่ ศธ 0514.7.1/

มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002

สิงหาคม 2561 .

เรื่อง ขอพระราชทานกราบบังคมทูลเชิญ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่
พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ) เป็นกรณีพิเศษ

เรียน อธิบดีกรมราชเลขาในการในพระองค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. (ร่าง) กำหนดการ
2. ประวัติโดยสังเขปของพระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ)

ด้วย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จะจัดให้มีพิธีพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่ผู้ศึกษาศึกษา
วิชามหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ หลักสูตรวิชาแพทยศาสตรบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2561 (เป็นกรณีพิเศษ) ในวันที่
29 มกราคม 2562 ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีครูใหญ่ที่ทำการศึกษาศึกษาครบ
กำหนดและขอพระราชทานเพลิงศพ จำนวน 646 ร่าง ซึ่งมีสรีระสังขารครูใหญ่พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ)
อดีตเจ้าอาวาสวัดบ้านไร่ ต.กุดพิมาน อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา รวมอยู่ด้วย เนื่องจากครูใหญ่ พระเทพวิทยาคม
(หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ) เป็นพระเถระอาจารย์ที่ปฏิบัติศาสนกิจเผยแผ่หลักธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ออกสู่ดวงศรัทธาปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานและฌานสมาธิ จนมีความเชี่ยวชาญเก่งกล้าเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของ
พุทธศาสนิกชน ศิษยานุศิษย์ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน เป็นพระเถระที่เปี่ยมด้วยบารมีทาน มีจิตใจเมตตา
โอบอ้อมอารีให้การช่วยเหลือทะนุบำรุงปฏิสังขรณ์เสนาสนะวัดในท้องถิ่นห่างไกลและพัฒนาชุมชนที่ขาดแคลน อาทิได้
บริจาคเงินจำนวนมหาศาลเพื่อบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ทั้งด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม สาธารณสุข
สาธารณประโยชน์ และสาธารณสงเคราะห์ให้แก่ภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการจัดตั้งกองทุน มูลนิธิเป็นจำนวนมากจน
ก่อให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืน รวมถึงการอุทิศร่างกายเพื่อการศึกษาวิชาแพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอื่นๆ
นับเป็นคุณูปการต่อการศึกษาของชาติ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ
ในการนี้ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะแพทยศาสตร์ และคณะศิษยานุศิษย์ จึงจะจัดพิธีถวายเพลิงสรีระสังขาร
พระเถระอาจารย์ตามศาสนประเพณี เพื่อถวายความกตัญญูต่ากตเวทิตาอุทิศถวายแด่พระเดชพระคุณท่านโดยสร้าง
เมรุชั่วคราวถวายเพลิงเป็นการเฉพาะ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงใคร่ขอพระราชทานกราบบังคมทูลเชิญสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
บดินทรเทพยวรางกูร พร้อมด้วยพระราชวงศ์ เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่ พระเทพวิทยาคม
(หลวงพ่อดูณ ปรีสุทโธ) เป็นกรณีพิเศษ ในวันอังคารที่ 29 มกราคม 2562 ณ เมรุชั่วคราว วัดหนองแวงพระอารามหลวง
บริเวณใกล้พุทธมณฑลอีสาน จังหวัดขอนแก่น บ้านเต่านอ ต.ศิลา อ.เมือง จ.ขอนแก่น ส่วนจะเป็นเวลาใดสุดแต่จะ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นเป็นการสมควรได้โปรดนำความกราบบังคมทูลพระกรุณา
ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท จะควรมิควรประการใดสุดแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อม

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะแพทยศาสตร์

ฝ่ายกายภาพและสภาพแวดล้อม

โทร.0-4336-3286, 09-7301-6573

โทรสาร.0-4336-3319

E-mail: md011@kku.ac.th

(ร่าง)

กำหนดการ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่ เป็นกรณีพิเศษ
พระเทพวิทยาคม (หลวงปู่ศุข ปรีสุทโธ)
ณ เมรุชั่วคราว วัดหนองแขว พระอารามหลวง ไกล่พุทธมณฑลอีสานจังหวัดขอนแก่น
ในวันอังคารที่ 29 มกราคม 2562

- เวลา น. - สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เสด็จพระราชดำเนิน
พร้อมด้วย.....
โดยรถยนต์พระที่นั่งจากพระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต
ไปยังท่าอากาศยานทหาร-ดอนเมือง
- เวลา น. - เสด็จ ฯ ถึงท่าอากาศยานทหารฯ
- เสด็จ ฯ ขึ้นแท่นรับการถวายความเคารพจากกองทหารเกียรติยศ
- เวลา น. - เสด็จ ฯ ประทับเครื่องบินพระที่นั่ง ไปยังท่าอากาศยานจังหวัดขอนแก่น
(ระยะทาง 202 NMs./ใช้เวลาบินประมาณ 40 นาที)
- เวลา 16.40 น. - เสด็จ ฯ ถึงท่าอากาศยานจังหวัดขอนแก่น .
(ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น อธิบดีผู้พิพากษภาค 4
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 และข้าราชการ เฝ้า ฯ รับเสด็จ)
- แม่ทัพภาค 2 กราบบังคมทูลเชิญเสด็จ ฯ ขึ้นแท่นรับการถวายความเคารพ
จากกองทหารเกียรติยศ
(เมื่อทรงตรวจแถวกองทหารเกียรติยศแล้ว)
- เสด็จ ฯ ประทับรถยนต์พระที่นั่ง ไปยังเมรุชั่วคราววัดหนองแขว พระอารามหลวง
ไกล่พุทธมณฑลอีสานจังหวัดขอนแก่น ต.ศิลา อ.เมือง จ.ขอนแก่น
(ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร)
- เวลา 17.00 น. - เสด็จ ฯ ถึงมณฑลพิธีเมรุชั่วคราว วัดหนองแขว พระอารามหลวง
ไกล่พุทธมณฑลอีสานจังหวัดขอนแก่น
(รถยนต์พระที่นั่งเทียบ ณ หน้าพลับพลาพิธีที่ประทับ)
(นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น รองผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น
อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
คณบดีคณะแพทยศาสตร์ รองคณบดีคณะแพทยศาสตร์ และข้าราชการ
เฝ้า ฯ รับเสด็จ)
- เสด็จ ฯ เข้าสู่พลับพลาที่ประทับ
- ประทับพระราชอาสน์

การปฏิบัติหน้าที่ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕

- เข้าหน้าภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ทูลเกล้า ฯ ถวายสูจิบัตร
- อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น กราบบังคมทูลรายงาน
พร้อมกราบบังคมทูลเชิญเสด็จ ฯ ทรงประกอบพิธีพระราชทานเพลิงศพ
- เสด็จ ฯ ไปยังเมรุชั่วคราว ทรงทอดผ้าไตรบังสุกุล จำนวน 4 ไตร
- ทรงวางกรวยกระทงข้าวตอก กระทงดอกไม้ เครื่องขมาศพ
- พระราชทานเพลิงศพ
- เสด็จ ฯ กลับเข้าสู่พลับพลาที่ประทับ
- ประทับพระราชอาสน์
- อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะบดีคณะแพทยศาสตร์
และผู้แทนคณะศิษยานุศิษย์ พระเทพวิทยาคม (หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ)
ทูลเกล้า ฯ ถวายหนังสือที่ระลึกและของที่ระลึก

เวลา 17.30 น.

- เสด็จ ฯ ประทับรถยนต์พระที่นั่ง ไปยังท่าอากาศยานจังหวัดขอนแก่น

เวลา 17.50 น.

- เสด็จ ฯ ถึงท่าอากาศยานจังหวัดขอนแก่น

เวลา 18.00 น.

- เสด็จ ฯ ขึ้นแท่นรับการถวายความเคารพจากกองทหารเกียรติยศ

เวลา 18.40 น.

- เสด็จ ฯ ประทับเครื่องบินพระที่นั่ง ไปยังท่าอากาศยานทหารดอนเมือง

- เสด็จ ฯ ถึงท่าอากาศยานทหารดอนเมือง

- เสด็จ ฯ ประทับรถยนต์พระที่นั่ง กลับพระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

- เสด็จ ฯ ถึงพระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

การแต่งกาย

- ราชองครักษ์ เครื่องแบบชุดคอเบะไว้ทุกข์
- ข้าราชการในพระองค์ เครื่องแบบชุดปกติขาวก็คอตั้งไว้ทุกข์
- ข้าราชการในพื้นที่ เครื่องแบบชุดปกติขาวไว้ทุกข์

สุพัฒน์ : ร่าง/ตรวจทาน

อุทุมพร : พิมพ์

ประวัติโดยสังเขป

พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ)

อดีตเจ้าอาวาสวัดบ้านไร่ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา)

หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ เป็นบุตรของ คุณพ่อบุญ – คุณแม่ทองขาว ฉัตรพลกรัง เกิดที่บ้านไร่ หมู่ที่ ๖ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๖ ตรงกับแรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีกุน (ก่อนสว่าง) มีพี่น้องตามลำดับ คือ

๑. นายสีเหลือบ ศิลปชัย
๒. นายคัม ฉัตรพลกรัง
๓. หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ
๔. นางคำมั่น วงษ์กาญจนรัตน์
๕. นางทองหล่อ แก้วสถิตสุนทร
๖. นางสมควร พิพิธกุล
๗. นายช้อน ฉัตรพลกรัง

หลวงพ่อกุณ มีปู่ชื่อ พรหม ย่าชื่อ ชื่น ฉัตรพลกรัง มีภูมิลำเนาที่บ้านแปะ ตำบลสีมัม อำเภอมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา และ ตาชื่อ หลอด ยายชื่อ ขลิบ นามสกุล ศิลปชัย อยู่ที่บ้านไร่ หมู่ที่ ๖ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ชีวิตในวัยเยาว์หลวงพ่อกุณ

หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ เกิดในตระกูลชาวนาที่ยากจน มีอาชีพเสริมคือการทำไร่ ในราว พ.ศ. ๒๔๗๗ เมื่อหลวงพ่อกุณอายุได้ ๑๑ ขวบ โยมแม่ถึงแก่กรรม หลังจากนั้นโยมพ่อได้นำหลวงพ่อกุณไปฝากเป็นลูกศิษย์วัดบ้านไร่ เพื่อให้เรียนหนังสือกับพระสงฆ์

หลวงพ่อกุณเล่าว่า “พระสงฆ์จะสอนหนังสือให้กับลูกศิษย์อย่างเอาจริงเอาจัง เขาเป็นเอาตายทุ่มเทมีจิตวิญญานในการเป็นครู เด็กหญิงในหมู่บ้านรุ่นราวคราวเดียวกันจะไม่มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากในสมัยนั้นประเพณีและวัฒนธรรมจะเป็นสิ่งกำหนดวิถีชีวิตโดยมีแนวความคิดว่าสตรีจะต้องอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน การออกนอกบ้านเป็นสิ่งล่อแหลมต่อการประพฤติดังทางเพศ เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งคือ โรงเรียนสมัยนั้นจะอยู่ในวัด พระเป็นครูสอน จึงไม่เหมาะสมที่จะสอนเด็กผู้หญิง ครูที่สอนหลวงพ่อกุณ ได้แก่ พระอาจารย์หลี่ อารกขโย, พระอาจารย์เชื่อม วิโรช, พระอาจารย์ฉาย กิตติปัญญา ทั้งสามรูปล้วนแต่เป็นเจ้าอาวาสวัดบ้านไร่ทั้งสิ้น พระอาจารย์หลี่ นอกจากสอนให้ท่องหนังสือวัดแล้ว ยังเป็นครูสอนภาษาไทยและภาษาขอม ทั้งเขียนและตีจนหลวงพ่อกุณกลัวมาก ทำให้ตั้งใจเรียนจนมีความรู้มาจนถึงปัจจุบัน”

ชีวิตชาวนา

เมื่อหลวงพ่อกุณ มีอายุ ๑๖ ปี ได้ออกจากวัดบ้านไร่ไปอยู่กับนายชายบ้าง นายเชยบ้าง ช่วยกันทำนาเป็นหลักตามฤดูกาล หลวงพ่อกุณเป็นคนที่มีได้นั่งเฉย ช่วยน้าทำงานประกอบอาชีพตามกำลังความสามารถ ด้วยอาชีพทำนาเป็นอาชีพที่ต้องขยันหมั่นเพียร หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน ต้องตื่นแต่เช้า “ก่อนไก่โห่” หลังจากเสียงระฆังที่พระตีเพื่อทำวัตร ในสมัยนั้นไม่มีนาฬิกาบอกเวลาต้องอาศัยดูดาว เสียงไก่ขัน เสียงนกกาเหว่า และนกกะปูดจะร้องตอนประมาณตี ๔ ทุกครอบครัวต้องตื่นล้างหน้าล้างตา เตรียมควายแบกคันไถสู่ท้องนา ก้มหน้าทำนาจนพลบค่ำ

ทำให้ร่างกายของหลวงพ่อบดระบม โดยเฉพาะที่หลังและเอว เพราะต้องก้มหน้าทำนาตลอดวันติดต่อกันหลาย ชั่วโมง

จนอยู่มาวันหนึ่ง ร่างกายที่บดระบมที่หลัง เอว แขน และขาจนสุดจะทน หลวงพ่อได้ทอดกาย นอนเอนพาดบนคันนาเป็นเวลานานจนน้ำมาเห็นหลานนอนอย่างนั้น จึงพูดเชิงเปรียบเทียบกับว่า “คุณไม่ไหวหรือ หลาน ถ้าไม่ไหวก็ไปบวชเสีย” เมื่อหลวงพ่อกุณได้ยินน้ำพูดจึงตอบกลับไปว่า “น้าคอยดูเด้อ หากฉันได้บวชแล้ว ขอรับรองว่าฉันจะไม่ยอมสึกเป็นอันขาด จะบวชจนตายเลยแหละ”

หลังจากนั้นหลวงพ่อกุณจึงทราบได้อย่างถ่องแท้ว่าชีวิตการครองเรือนอย่างฆราวาสวิสัย เป็นชีวิตที่ลำบากน่ายวายเป็นชีวิตที่ย่างยากยุ่งเหยิงน่าเบื่อหน่าย

ชีวิตแห่งสมณเพศ

เมื่อหลวงพ่อกุณมีอายุได้ ๒๑ ปี เกิดมีจิตศรัทธาที่จะเข้าบรรพชาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา ตามประเพณีเพื่อทดแทนพระคุณของบิดามารดาจึงได้บรรพชาอุปสมบท ณ พัทธสีมาวัดถนนหักใหญ่ ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. โดยมีพระครูวิจารณ์กิจ อดีตเจ้าอาวาสวัดถนนหักน้อย อดีตเจ้าคณะอำเภอด่านขุนทด เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการสี วัดบ้านจั่น อำเภอด่านขุนทด เป็นพระกรรมวาจารย์ พระอธิการสุข วัดโคกรักษ์ อำเภอด่านขุนทด เป็นอนุสาวนาจารย์

ครั้งแรกความตั้งใจของหลวงพ่อกุณ “จะตั้งใจบวชสัก ๓ พรรษา” หลวงพ่อกล่าวถึงความรู้สึกนึกคิดแรกๆเมื่อจะบวชแต่เมื่อบวชแล้วจิตใจจะครุ่นคิดถึงภาพในอดีตตั้งแต่เยาว์วัยจนกระทั่งอุปสมบทเป็นภิกษุสงฆ์ เห็นสภาพแวดล้อมยากลำบากของท้องถิ่นทุรกันดารในบ้านเกิดเมืองนอน คิดอยู่ตลอดเวลาว่า “ทำอย่างไรจะช่วยคนเหล่านี้ให้พ้นทุกข์” หลังจากศึกษาพระธรรมวินัย พิจารณาคุณธรรมคำสอนของครูบาอาจารย์อย่างถ่องแท้แล้ว จึงตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าจะอุทิศกายถวายชีวิตเพื่อบวชพระพุทธศาสนาตลอดไป

เมื่อบวชแล้วหลวงพ่อกุณได้จำพรรษาอยู่ ณ วัดถนนหักใหญ่ ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด มีหลวงพ่อกง พุทธโร เป็นเจ้าอาวาส หลวงพ่อกุณได้ศึกษาวิชากับหลวงพ่อกงระยะหนึ่ง หลวงพ่อกงได้นำหลวงพ่อกุณไปฝากเป็นศิษย์หลวงพ่อแดง วัดหนองโพธิ์ ซึ่งหลวงพ่อแดงมีความชำนาญทางวิปัสสนากัมมัฏฐาน และถนัดสมาธิอย่างมาก

หลักปฏิบัติที่หลวงพ่อแดงสอนคือ “คล้ายกำหนดข้อมใจปราศจากทุกข์ ไม่สั่งสมกองกิเลส สร้างความอยากอันน้อย มีความสันโดษ หลีกพ้นจากหมู่คณะ มีความเพียร และมีความอยู่ง่าย”

เมื่อหลวงพ่อได้ศึกษาวิชาวิปัสสนากัมมัฏฐานกับหลวงพ่อแดงด้วยความขยันหมั่นเพียร จนมีภูมิทางญาณสมาธิแน่นพอสมควรแล้วหลวงพ่อแดงจึงนำหลวงพ่อกุณมอค้นกลับหลวงพ่อกง วัดถนนหักใหญ่เพื่อศึกษาธรรมะและวิปัสสนาเพิ่มเติมอีก

นับตั้งแต่นั้นมาหลวงพ่อกุณได้ศึกษากรรมฐาน ตามแนวพระสายวิปัสสนาผู้หักคานเรือน ไม่ยึดเกาะกับลาภสักการะ มุ่งเรียนรู้ให้ถึงแก่นสารของชีวิตและเนื้อแท้ของธรรมะ เพื่อสั่งสอนญาติโยมเท่าที่จะสงเคราะห์ได้

หลวงพ่อกงแนะนำหลวงพ่อกุณลูกศิษย์การเรียนวิปัสสนากัมมัฏฐานจะรู้แจ้งเห็นจริงได้นั้นขึ้นอยู่กับที่ไม่ได้ เน้นเรื่องการมี “สติ” ระลึกรู้พิจารณาอารมณ์ต่างๆที่มากกระทบ และให้เกิดความรู้เท่าทันอารมณ์นั้น เช่น เมื่อเกิดอารมณ์หลง ท่านให้พิจารณาว่า

“อนิจจัง ไม่เที่ยง ทุกขัง เป็นความทุกข์ อนัตตา ไม่ใช่ของเรา ไม่ใช่ของเรา สักแต่ว่าเป็นรูป เป็นนาม จึงมีใช่ของเราและของเขา”และท่านจึงให้แนวทางพิจารณา ๕ ประการ คือ

“พิจารณาว่า ความเกิดเป็นเรื่องธรรมดา หาสิ่งความเกิดนี้ได้
พิจารณาว่า ความแก่เป็นเรื่องธรรมดา หาสิ่งความแก่นี้ได้
พิจารณาว่า ความเจ็บเป็นเรื่องธรรมดา หาสิ่งความเจ็บนี้ได้
พิจารณาว่า ความตายเป็นเรื่องธรรมดา หาสิ่งความตายนี้ได้
พิจารณาว่า เรามีกรรมเป็นเรื่องธรรมดา เรามีกรรมเป็นของตนเอง
เราทำความดี จักได้ดี เราทำความชั่ว จักได้ชั่ว”

หลวงพ่อกงแนะให้หลวงพ่อกงออกธุดงค์วัตร เพื่อหาวิเวกสงบเจริญศีลภาวนาให้จิตใจสงบยิ่งขึ้น พระที่ฝึกวิปัสสนากรรมฐานธุดงค์เป็นหลัก

หลวงพ่อกงออกธุดงค์

การธุดงค์เป็นสิ่งที่หลวงพ่อกงคิดอยู่เสมอ แรกๆหลวงพ่อกงได้ร่วมเดินทางด้วยในระยะแรกๆพร้อมกับได้สอนพุทธาคม และไสยเวทย์ประกอบการเรียนรู้กับมีภูฐานให้ด้วย พุทธาคมที่สอน คือ การฝังตะกรุดเมตตามหานิยมคงกระพันชาตรี วัตรปฏิบัติของหลวงพ่อกงในการเดินธุดงค์ เป็นข้อปฏิบัติ และข้อตกลงสำหรับพระที่ออกธุดงค์กับหลวงพ่อกง ๔ ข้อ คือ

๑. ห้ามโดยสารถโดยเด็ดขาด เพราะได้อธิษฐานจิตออกธุดงค์แล้ว
๒. ห้ามรับเงินจากญาติโยมโดยเด็ดขาด เพราะระหว่างธุดงค์ไม่มีการจับจ่ายใช้สอย ไม่มีการแสดงหาลาภสักการะต้องมีชีวิตอย่างพระคือ อยู่ง่าย นอนง่าย บิณฑบาตมาพอได้ ฉันมีชีวิตอยู่เท่านั้น
๓. ถ้าอยากกลับวัดก็กลับเลย ห้ามชวนเพื่อนที่ไปด้วยเพราะจะเป็นการตรึงตรวนความตั้งใจ หรือทำลายบุญบารมีของเพื่อนสหธรรมิก
๔. ถ้ามรณภาพตรงไหน ให้เผาดตรงนั้น อย่างนำศพกลับวัด หรือกลับบ้านโดยเด็ดขาด เพราะถือว่าได้อุทิศตนแล้ว

หลวงพ่อกงไม่เคยพูดถึงนิพพาน แต่ต้องการเพียงฝึกจิตให้เกิดสมาธิ เพื่อให้เกิดปัญญาจริง และต้องการทดสอบตนเองว่ามีความอดทน และเอาชนะอาสวกิเลสได้แค่ไหน หลวงพ่อกงต้องการความหลุดพ้นแต่ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ว่าหลวงพ่อกงได้ธรรมอภิญญาแค่ไหน หลวงพ่อกงไม่เคยอวดรู้ อวดเก่ง หลวงพ่อกงย้ำเสมอว่า พระธุดงค์ต้องครองศีลให้บริสุทธิ์ ดัดกิเลสทั้งปวง ปฏิบัติตนให้มีศีลธรรมอย่างเคร่งครัดจึงจะไปตลอดรอดฝั่ง และปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

พ.ศ.๒๔๙๒ หลวงพ่อกงได้ธุดงค์เพื่อแสวงหาโมกขธรรมตามคำแนะนำสั่งสอน ของครูอาจารย์ เริ่มต้นโดยมุ่งหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปทางจังหวัดนครพนมเข้าสู่ประเทศลาว จำพรรษาที่ถ้ำเขาควาย ๑ พรรษา

พ.ศ.๒๔๙๓ เดินธุดงค์ย้อนลงมาทางทิศใต้ของประเทศลาว และอยู่จำพรรษาที่สีทันดร ๑ พรรษา

พ.ศ.๒๔๙๔ เดินทางธุดงค์เข้าสู่ประเทศกัมพูชา และอยู่จำพรรษาที่เมืองโพธิสัตว์ ๑ พรรษา

พ.ศ.๒๔๙๕ หลังจากออกพรรษาที่เมืองโพธิสัตว์แล้ว หลวงพ่อกงได้เดินทางกลับวัดบ้านไร่ ญาติโยมพี่น้องลูกหลานต่างยินดีในการกลับมาของหลวงพ่อกง และนิมนต์ให้หลวงพ่อกงอยู่จำพรรษาที่วัดบ้านไร่ เพื่อช่วย

ทะนุบำรุงปฏิสังขรณ์วัดศาลาการเปรียญที่ชำรุดทรุดโทรม เนื่องจากก่อสร้างมาเป็นเวลานาน หลวงพ่อคุณรับนิมนต์เพื่อเป็นการทดแทนพระคุณขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และทดแทนพระคุณของมาตุภูมิด้วย และได้อยู่จำพรรษาที่วัดบ้านไร่ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๙๕ มาจนถึง พ.ศ.๒๕๑๒

หลวงพ่อกับมาอยู่แผ่นดินบ้านเกิด จิตสำนึกของหลวงพ่อดิตตลอดเวลากว่า “ทำอย่างไรถึงจะช่วยคนเหล่านี้ให้พ้นทุกข์ได้” ตลอดเวลาหลวงพ่อก็ไม่ได้นิ่งเฉย ฝึมองปัญหาของชาวบ้านมาตั้งแต่จำความได้จนบัดนี้ ตามคติที่ตั้งมั่นในใจตลอดเวลาว่า

“พระต้องไม่ขอบิณฑบาตข้าวชาวบ้านฉันอย่างเดียว แต่จะต้องตอบสนองให้กับชาวบ้านอีกด้วย” แผ่นดินเกิดมีแต่ความแห้งแล้ง ญาติโยมลูกหลานมีแต่ความยากจน วัดวาอารามทรุดโทรมหาที่เปรียบมิได้ “ถ้าไม่ทำแล้วใครจะทำ” ที่เรียนหนังสือก็ไม่มี ศาลาก็เก่าจะให้ทางราชการช่วยเหลือก็เห็นจะสิ้นหวัง ถึงหน้าแล้งเดือนสี่ เดือนห้า แม่น้ำลำคลองก็แห้งแล้งขุดบ่อลงไปถึงน้ำก็เค็มแสนเค็ม บางปีแผ่นดินทั้งผืนหาน้ำสักหยดไม่มีเป็นเวลาถึงสี่ห้าเดือน

พ.ศ.๒๕๑๒ หลวงพ่อย้ายจากวัดบ้านไร่ ไปจำพรรษาที่วัดสระแก้ว ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสะดวกในการรักษาอาการอาหารหนักร่างกายซูบผอมลงไปมาก ปลายปี ๒๕๑๓ อาการอาหารจึงหายเป็นปกติ

จากภูมิภาคสู่เมืองหลวง

พ.ศ.๒๕๑๔ หลวงพ่อได้จำพรรษาตามคำนิมนต์ของลูกศิษย์กรุงเทพฯ ที่วัดใหม่พิเรนทร์ แขวงวัดอรุณฯ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ เมื่อออกพรรษาแล้วจึงได้กลับมาจำพรรษาที่วัดสระแก้ว ระหว่างที่จำพรรษาที่วัดสระแก้ว พ.ศ. ๒๕๑๖ หลวงพ่อได้ปรารภเจ้าอาวาสวัดสระแก้วในตอนนั้นว่า กุฎิสงฆ์ชำรุดทรุดโทรมมาก เห็นสมควรสร้างกุฏิขึ้นเป็นที่พักสงฆ์ใหม่

ครั้งอยู่กรุงเทพฯ แม้จะมีลูกศิษย์มาปรนนิบัติภัตตาหารอยู่เสมอแต่หลวงพ่อยังออกบิณฑบาตทุกวันเพื่อโปรดสัตว์ ทั้งที่ญาติโยมขอร้องเพราะกลัวหลวงพ่อกลับไปป่วยอีกครั้ง หลวงพ่อกับตอบว่า

“กูเป็นพระต้องออกบิณฑบาต พระพุทธเจ้าท่านยังออกเป็นกัจจัตถะนอกคอกไปได้อย่างไร มันเป็นอันพึงกระทำของสงฆ์ เป็นการโปรดสัตว์ กูก็ได้บุญ พวกมึงก็มีโอกาสทำบุญ พระที่ไม่บิณฑบาตถือว่าบกพร่องในหน้าที่มีอยู่ห้ามดูแลอยู่บ้านนอกกุฎาลำบากกว่านี้เสียอีก”

จากอีสานสู่ใต้

พ.ศ.๒๕๒๐ หลวงพ่อคุณได้ไปจำพรรษาที่วัดว่างอารมณ์ ตำบลหาดราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โดยมีแนวความคิดว่าเพื่อต้องการประสบการณ์ ได้รับความรู้จากครูบาอาจารย์เพิ่มเติม ใครว่าดีที่ไหนก็ไป “กูอยากจะไปดูไปเห็นว่ามันเป็นอย่างไร ดีก็จะได้รู้ ชั่วก็จะได้รู้”

จากใต้ขึ้นเหนือ

พ.ศ. ๒๕๒๕ หลวงพ่อคุณ จำพรรษาที่วัดเขาถ้ำ อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พ.ศ.๒๕๒๗ หลวงพ่อคุณจึงกลับมาจำพรรษาที่วัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.๒๕๒๘ หลวงพ่อคุณไปจำพรรษาที่วัดสิงหาราม บ้านบัวชุม อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี และกลับมาตุภูมิวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ชาวอำเภอด่านขุนทดรวมใจกันเห็นว่าหลวงพ่อกับได้บำเพ็ญบารมีธรรม สร้างสมทั้งความรู้และประสบการณ์มากมายถึง ๑๖ ปี ที่หลวงพ่อกับจากวัดบ้านไร่ไป พวกเขาร่วมใจกันเห็นสมควรกลับมาอยู่ที่วัด เพื่อเป็นผู้นำในการ

บำเพ็ญกุศลและเป็นหลักของพระพุทธศาสนา จึงนิมนต์หลวงพ่อกุณกลับมาอยู่ที่วัดบ้านไร่ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งท่านก็กลับมา จำพรรษาและอยู่ที่วัดบ้านไร่มาจนถึงปัจจุบัน

เอกลักษณ์ของหลวงพ่อกุณ

จริยาวัตรเฉพาะตัวของหลวงพ่อกุณ ปรีสุทโธ ที่เป็นเอกลักษณ์ของท่านนั้นมีหลายประการ ซึ่งถ้าสังเกตจะเห็นว่าจริยาวัตรแต่ละลักษณะที่หลวงพ่อกุณแสดงออกมีเหตุผลและคำตอบอยู่ในตัว เช่น การพูดมึงกู

กู มึง เป็นภาษาไทยดั้งเดิมมาตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช แต่หลังจากที่มีการพัฒนาด้านภาษาและกาลเวลาผ่านไปคำว่า กู มึง ไม่นิยมใช้ และยังคงกลายเป็นคำที่มีความหมายไปในทางไม่สุภาพ คนรุ่นหลังจึงไม่ค่อยชินกับคำพูดนี้ หลวงพ่อกุณให้เหตุผลของการพูดคำนี้ว่า

“กูแสดงให้เห็นว่า กูมีความจริงใจกับพวกมึง แสดงความเป็นกันเอง รักใคร่ สนิทสนม ไม่ต้องมีพิธีต้อง พูดตรงไปตรงมา อย่างกูเรียก ไฉนาย ก็แปลว่า กูรักกูเอ็นดูเหมือนลูกเหมือนหลาน ไม่เกี่ยวกับยศถาบรรดาศักดิ์อะไร”

เมื่อเข้าใจในเจตนากับได้ยินหลวงพ่อกุณพูดอยู่บ่อยๆก็ทำให้เกิดความเข้าใจยอมรับ และรู้สึกชอบที่หลวงพ่อกุณพูดแบบตรงไปตรงมา แต่กรณีพูดกับบุคคลที่มีอายุมากกว่า หลวงพ่อกุณจะใช้คำว่า “อาตมา” และ “โยม” แทนคำพูดดังกล่าว

การรับบริจาคปัจจัยเพียงใบเดียว

เมื่อมีผู้ถวายปัจจัยครั้งละหลายใบ หลวงพ่อกุณจะรับไว้เพียงใบเดียว และเป็นใบที่มีมูลค่าน้อยที่สุด แต่ถ้าถวายใบเดียว หลวงพ่อกุณจะจับปัจจัยแล้วคืนให้ การกระทำเช่นนี้หลวงพ่อกุณให้เหตุผลว่า

“กูให้พวกมึงรู้จักพอ อย่าโลภมาก รู้จักการเอาชนะใจตนเอง”

จะเห็นได้ว่า คำพูดของหลวงพ่อกุณต้องการฝึกให้ศาสนิกชน รู้จักการประหยัด อดออมและไม่โลภมาก ซึ่งการปฏิบัตินั้นจะต้อง ทำอย่างจริงจัง จะเอาชนะใจตนเองได้ สำหรับธนบัตรใบที่หลวงพ่อกุณรับนั้น ผู้ถวายจะนำกลับไปเป็นเงินขวัญถุงเพื่อให้เกิดสิริมงคล

การนั่งยองยอง

คนสมัยก่อนโดยเฉพาะชาวชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือชอบนั่งยองยองกัน เนื่องจากไม่มีที่นั่งประเภทเก้าอี้หรือเบาะ เมื่อนั่งจะนั่งบนเสื่อหรือสาด ถ้าไม่มีจะนั่งยองยอง การที่คนรุ่นใหม่เห็นหลวงพ่อกุณนั่งยองยองจึงมองดูเป็นเรื่องแปลก ซึ่งหลวงพ่อกุณนั่งมาตั้งแต่เยาว์วัยจนเคยชินและถนัดที่จะนั่งเช่นนี้จนเป็นปกติวิสัย ซึ่งหลวงพ่อกุณเคยบอก การนั่งยองยองมันจะคล่องตัว การเคลื่อนไหวจะลื่น นิ่ง เดิน จะทำได้รวดเร็ว และกูก็นั่งมาจนชินแล้ว

การเคาะหัว

ผู้มีจิตศรัทธาได้ขอให้หลวงพ่อกุณเคาะหัวเพื่อเป็นสิริมงคลและอธิษฐานไม่ให้เจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ ซึ่งหลวงพ่อกุณให้เหตุผลว่า “ก่อนจะเคาะกูจะต้องใช้สมาธิ กำหนดจิตและอธิษฐานว่า สจจ สจจ อธิฐานามิ” และกล่าวขณะตีว่า “กูตีเพื่อป้องกันโรคมะเร็ง ป้องกันโรคเบาหวาน ป้องกันโรคอัมพาต ป้องกันโรคหอบหืดฯ” และยังมีอีกหลายๆอย่าง อาทิ การเป่ากระหม่อม, การฝังตะกรุด, การเหยียบเอกสารต่างๆ

คติธรรม-คำสอน หลวงพ่อคุณ

ระยะหลังสุขภาพของหลวงพ่อคุณไม่ค่อยจะดีนักต้องเข้าพักรักษาอาการอาพาธที่โรงพยาบาล เข้าๆออกๆอยู่เสมอ ทุกครั้งที่อาการทุเลาจะกลับไปพักที่วัดบ้านไร่ ตอนเช้าตรู่ของทุกวัน หลวงพ่อคุณมักจะเดินไปรอบๆบริเวณสระน้ำภายในวัดเป็นการออกกำลังกาย โดยมีลูกศิษย์ติดตามคอยดูแลอย่างใกล้ชิด

มีอยู่วันหนึ่ง หลวงพ่อปรารภออกมาลอยๆว่า “กูอยากฆ่าคน ๓ คน แต่ก็ฆ่าไม่ได้สักที” ลูกศิษย์ต่างมองหน้ากันด้วยความสงสัยว่า ทำไมหลวงพ่อพูดเช่นนั้น ต่อมาหลวงพ่อคุณอธิบายว่า ศัตรูตัวร้าย ๓ คนที่วานี้ก็คือ โลภะ โทสะ โมหะ แม้ว่าหลวงพ่อคุณบวชมาหลายสิบพรรษา ยังไม่วายถูกศัตรูเหล่านี้ทำร้ายและเอาชนะมันยากมาก แต่เมื่อตั้งจิตพิจารณาเห็นว่าศัตรูทั้ง ๓ อยู่กับเราไม่จริง เดี๋ยวไปเดี๋ยวมา ซึ่งถ้าเราไม่ยอมทุกข์เพราะศัตรูเหล่านี้ อย่าไปยึดติดอยู่กับมันให้ถือว่าเป็นของธรรมดา หากเอาชนะมันได้เมื่อไหร่ก็จะได้อรหันต์เมื่อนั้น

คนจะมีบารมีต้องมีมาร

เรื่องความอดทนนั้นหลวงพ่อคุณสอนเสมอว่า ในการสร้างคุณงามความดีกว่าจะสำเร็จได้ต้องพบปัญหาและอุปสรรคมาก และบางครั้งปัญหาอุปสรรครุนแรง ทำให้ที่ต้องการบำเพ็ญความดีล้มเลิกความตั้งใจไปเลยก็มี ดังนั้นขอให้ทุกคนมีความอดทน และฝึกความอดทนไว้เสมอ แล้วความดีจะเกิดขึ้นเอง นั่นคือ “คนจะมีบารมีต้องมีมาร”

การสร้างคุณงามความดีต้องมีอุปสรรค แต่ให้คิดอยู่เสมอว่า “อุปสรรคทำให้เกิดกำลังใจ” อย่าได้ท้อถอย ให้นึกถึงประโยชน์ที่จะบังเกิดขึ้นในภายหลังเป็นที่ตั้ง เมื่อเวลามีปัญหาที่มีมารผจญขอให้เข้าใจว่า นี่คือการสร้างบารมีให้เกิดขึ้นกับตัวเรา

คติธรรม-คำสอนของหลวงพ่อคุณ มีมากมายที่ถ่ายทอดให้ศิษย์และสาธุชนได้รับทราบกันตลอด ย่อมแสดงถึงบุญบารมีของหลวงพ่อคุณที่ได้ใช้ทั้งความอดทน วิริยะอุตสาหะในการบำเพ็ญเพียร ยึดถือพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด การสร้างสมคุณงามความดี ยึดมั่นในหลักธรรมคำสอน ปฏิบัติตนสำรวมในจริยาวัตร ตั้งมั่นตามรอยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การบำเพ็ญทานบารมีด้วยการบริจาคให้บุคคล สังคม ชุมชนโดยไม่แบ่งชั้นวรรณะไม่เลือกสถานที่ เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของหลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ จึงเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของลูกศิษย์ และสาธุชนทั่วไป และบุคคลสำคัญทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศพากันมากราบไหว้ และทำกุศลกันไม่ขาด ในแต่ละวัน เป็นเหตุให้มีทีมงานศิษยานุศิษย์ร่วมกันคิดเพื่อสร้างสิ่งที่เป็นที่ระลึกถึงคุณความดีต่อปฏิบัติของหลวงพ่อคุณ โครงการอุทยานธรรม วัดบ้านไร่ วิหารเทพวิทยาคม จึงปรากฏเป็นรูปธรรมด้วยแรงศรัทธาต่อหลวงพ่อคุณ และจะคงอยู่เช่นนี้ตลอดไป

อุทยานธรรมวัดบ้านไร่

เมื่อครั้งที่ หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ ได้ตัดสินใจที่จะอุปสมบท ท่านได้ตั้งจิตอธิษฐานว่าจะช่วยเหลือคนให้พ้นทุกข์ และถ้ามีเงินทอง ก็จะทำบริจาคให้หมด ตลอดชีวิตสมณเพศจนถึงปัจจุบัน หลวงพ่อคุณได้ยึดถือปณิธานนี้มาโดยตลอด

หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ ยึดถือเรื่องบริจาคทาน สมณะและสันโดษมาตลอดชีวิตการครองสมณเพศ แม้เมื่อเป็นเกจิณาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ก็ยังดำเนินชีวิตอย่างสมณะ และไม่ยึดติดในลาภยศสรรเสริญ มีวัตรปฏิบัติที่เป็นไปอย่างเรียบง่าย หลวงพ่อคุณได้พัฒนาวัด และชุมชนวัดบ้านไร่ โดยเริ่มจากการลงมือทำทุกอย่างด้วยตัวเอง เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับชาวบ้าน ทั้งขุดสระน้ำ สร้างโบสถ์ สร้างโรงเรียน และอำเภอด่านขุนทดที่ปรากฏให้เห็นทุกวันนี้ มาจากหลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ ภิกษุสมณะแห่งดินแดนอีสาน ผู้บำเพ็ญทานอันยิ่งใหญ่

ด้วยแรงศรัทธาจากมหาชนและเหล่าศิษยานุศิษย์ที่มีต่อบารมีทานของหลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ ยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสนับสนุน และร่วมสร้างปณิธานของหลวงพ่อกุณ ในการพัฒนาวัดบ้านไร่ พัฒนาชุมชนบ้านไร่ และพัฒนาอำเภอด่านขุนทดให้มีความเจริญก้าวหน้า เป็นศูนย์กลางทางพระพุทธศาสนาที่สำคัญแห่งหนึ่ง

วัดบ้านไร่ สู่การพัฒนาเป็นอุทยานธรรม

วัดบ้านไร่ เดิมเป็นสำนักสงฆ์ที่มีมาตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๓๖ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ โดยมีพระอาจารย์เชื่อม วิรโธ เป็นเจ้าอาวาสรูปแรก ได้มีการสร้างศาสนสถานต่างๆขึ้นตามสมควร จนกระทั่งหลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ ได้รุดงค์กลับจากประเทศเขมรสู่ประเทศไทย กลับบ้านเกิดวัดบ้านไร่ หลวงพ่อกุณได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างถาวรวัตถุทางพระพุทธศาสนา โดยเริ่มสร้างอุโบสถเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖

“ถ้ากูไม่ทำแล้วใครจะทำ” เป็นคำพูดของหลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ ที่แสดงความตั้งใจในการพัฒนาวัดบ้านไร่ ซึ่งนับแต่นั้นเป็นต้นมา วัดบ้านไร่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ด้วยความเมตตาบารมีของหลวงพ่อกุณ ด้วยความร่วมมือและแรงศรัทธาจากศิษยานุศิษย์ เพื่อเป็นการสืบสานบุญบารมี และทานบารมี รวมถึงธรรมะและคำสอนของหลวงพ่อกุณ ให้สถิตสถาพรไว้บนแผ่นดินไทยสืบไปชั่วกาลนาน บรรดาศิษยานุศิษย์จึงได้ริเริ่ม “โครงการอุทยานธรรม วัดบ้านไร่” ขึ้นเพื่อสืบทอดเจตนารมณ์อันยิ่งใหญ่ดังกล่าว

การพัฒนาวัดบ้านไร่ให้เป็น “อุทยานธรรม” ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยการสำรวจและออกแบบวางผังแม่บทเพื่อการพัฒนาบริเวณวัดบ้านไร่ทั้งหมด และเริ่มต้นดำเนินโครงการในระยะแรกด้วยการก่อสร้างพิพิธภัณฑ์หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ ซึ่งได้ดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปแล้ว โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในพิธีเปิดเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

พ.ศ. ๒๕๕๓ โครงการอุทยานธรรม วัดบ้านไร่ ระยะที่ ๒ ได้ดำเนินการก่อสร้างศาลาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (ศาลาปริสุทธรรม) ศาลาปริสุทธาร (ศาลาน้ำมนต์) อาคารห้องน้ำแบบพิเศษ ๑๐ ห้อง สวนป่าเพื่อปฏิบัติธรรม รวมทั้งหอผลิตน้ำประปาเพื่อเป็นน้ำดื่มและน้ำใช้ภายในวัดบ้านไร่

และใน พ.ศ. ๒๕๕๔ โครงการอุทยานธรรม วัดบ้านไร่ ระยะที่ ๓ ได้กำหนดให้มีการออกแบบและก่อสร้างวิหารเทพวิทยาคม (อาคารปริสุทปัญญา) “เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๗ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔” และเพื่อใช้เป็นพื้นที่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ธรรมะ และเกียรติคุณของหลวงพ่อกุณ และเพื่อเป็นที่จารึกแสงบุญให้ก่อเกิดเป็นประโยชน์แก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป

มหาทานบารมี การพัฒนาที่ยั่งยืน

หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ มีความเข้าใจในสภาพและความเป็นอยู่ของสังคมไทย โดยเฉพาะชาวชนบทเป็นอย่างดี ชีวิตทั้งชีวิตของหลวงพ่อกุณได้อุทิศและเข้าใจในการบำเพ็ญทานช่วยเหลือเกื้อกูลอุดหนุนผู้ยากไร้ ผู้ตกทุกข์ได้ยาก ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในหลายรูปแบบ เช่น ให้ทุนการศึกษา ทุนอาหารกลางวัน บริจาคสร้างเสนาสนะให้แก่วัดต่างๆ การบริจาคสร้างโรงพยาบาลรวมถึงการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย และจำเป็น การสร้างโรงเรียน การสร้างสถานที่ราชการ การสร้างระบบสาธารณูปโภคและอื่นๆอย่างมากมาย มหาศาล หลวงพ่อกุณ ได้มีเมตตาจัดตั้งกองทุนและมูลนิธิขึ้นเป็นจำนวนมาก ด้วยมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือทุกด้านทั้งการศึกษา สังคมและชุมชน การศาสนาและการสาธารณสุข อาทิเช่น

๑. กองทุนการศึกษาหลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖
๒. มูลนิธิหลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ เพื่อบูรณะซ่อมแซมปฏิสังขรณ์วัดบ้านไร่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖
๓. มูลนิธิปริสุทฺโธเพื่อสนับสนุนโรงพยาบาลด้านขุนทด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖
๔. กองทุนเพื่อการศึกษาและกีฬาหลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘
๕. กองทุนวัดบ้านไร่ (เพื่อการศึกษาพระภิกษุสามเณร)เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘
๖. มูลนิธิวิคตพัฒนา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘
๗. มูลนิธิหลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ วัดบ้านไร่(“พคปร”) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐
๘. มูลนิธิอาหารกลางวันหลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒
๙. กองทุนอาหารกลางวันหลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๐. การบริจาคเงินด้านสาธารณประโยชน์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ – ๒๕๔๓ จำนวน ๑๑๕ ครั้ง
รวมเป็นเงิน ๘๑,๖๒๗,๘๗๘.๕๐ บาท
๑๑. การบริจาคเงินด้านสาธารณสงเคราะห์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ – ๒๕๔๓ จำนวน ๕๘๑ ครั้ง
รวมเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๓,๖๑๓ บาท
๑๒. การบริจาคเงินด้วยการสร้างสังคม ตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ – ๒๕๔๓ จำนวน ๗๑๗ ครั้ง รวมเป็น
เงิน ๑๓๘,๖๙๙,๘๕๖ บาท
๑๓. การบริจาคเงินด้านการศาสนา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ -๒๕๔๓ จำนวน ๑,๒๘๙ ครั้ง รวมเป็น
เงิน ๑๒๐,๑๒๕,๑๔๕.๕๙ บาท
๑๔. การบริจาคเงินด้านสาธารณสุข ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๐ – ๒๕๔๓ จำนวน ๗๕ ครั้ง รวมเป็นเงิน
๑๔๑,๒๗๓,๙๖๙.๕๐ บาท

มหาทานบารมีที่หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ บริจาคมาตั้งแต่ต้นจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๓ จากหลักฐานที่ทางวัดบ้านไร่รวบรวมไว้ดังกล่าวนี้ เป็นเพียงส่วนน้อยของมหาทานบารมี ซึ่งยังมีส่วนที่ไม่ได้บันทึกไว้อีกเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเงินกองทุนมูลนิธิต่างๆอีกจำนวนกว่าพันล้านบาท วัตถุประสงค์ต่างๆขอเมตตาจัดหาบริจาค นำไปพัฒนา มูลค่านี้อาจอาจประเมินค่าเป็นตัวเลขได้ จึงจะเห็นได้ว่าหลวงพ่อกุณ ได้บริจาคเงินเป็นทานแก่ผู้คนโดยไม่เลือกชนชั้น วรรณะ เชื้อชาติ นับเป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมของพระสงฆ์ผู้ทรงศีล ผู้สมณะ ผู้สละ ละหรรพ์ ศฤงคาร ที่เป็นบ่วงพันธนาการของกิเลสที่หลวงพ่อกุณกล่าวว่า “คนที่ไม่เคยให้ทานลองให้ครั้งแรกหลายๆจะเป็นไข้เป็นหนาวเอาเพราะทำใจไม่ได้” แต่หลวงพ่อกุณ ได้หลุดพ้นแล้วจากกิเลส โสภ หลง ด้วย “มหาทานบารมี” ที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นนิจศีล

อาการอาพาธ-ละสังขาร

วาระสุดท้ายของชีวิต ช่วงระยะหลังๆหลวงพ่อกุณมีอาการอาพาธอยู่บ่อยๆช่วงปลายเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ศิษยานุศิษย์ได้นำหลวงพ่อกุณเข้ารักษาที่โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา หลังจากแพทย์โรงพยาบาลด้านขุนทดที่เข้าตรวจร่างกายประจำวัน พบอาการหนาวสั่น ชี้นและอ่อนเพลีย จึงรับนำหลวงพ่อกุณเข้าห้องเอกซเรย์ร่างกายทันที พบมีอาการติดเชื้ในกระแสเลือด หลังให้พักฟื้นร่างกายตรวจอย่างละเอียด ทีมแพทย์แถลงว่า มีภาวะวัณโรคปอดในระยะแรกเริ่ม ที่ปอดด้านซ้ายส่วนบน และปอดด้านขวาส่วนล่าง ส่งผลให้เกิดน้ำในเยื่อหุ้มปอดและในช่องปอด ต้องได้รับการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะหลายขนานอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๖ เดือน โดยระยะ ๑ เดือนแรกในการรักษาเป็นช่วงที่จำเป็นต้องเฝ้าติดตามอาการอย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ

อย่างไรก็ดีหลวงพ่อกุณฉันทอาหารได้น้อยทำให้น้ำหนักตัวลดลงเรื่อยๆทีมแพทย์จำเป็นต้องให้อาหารเหลวทางสายยางผ่านทางโพรงจมูกสู่กระเพาะอาหาร และเมื่อตรวจเช็คเลือดเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พบว่ามีอาการของตับอักเสบเพิ่มขึ้นมา ทีมแพทย์จึงปรับลดขนาดของตัวยา และล่าสุดจากการเจาะเลือดตรวจซ้ำอีกครั้งพบว่าอาการตับอักเสบมีเพิ่มมากขึ้น กระทั่งเวลา ๑๑.๔๕ น. วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้ละสังขารอย่างสงบ สิริอายุ ๙๒ ปี ๗ เดือน

มีชีวิตเพื่อสร้างประโยชน์ แม้ตายก็ยังมีประโยชน์

เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปว่า หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ ได้ปฏิบัติหน้าที่ของสงฆ์เป็นอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะการสืบทอดพระศาสนาด้วยการอบรมสั่งสอนหลักธรรมแก่พุทธศาสนิกชน นอกจากนี้ หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ ยังมีเมตตาในการสร้างสาธารณประโยชน์ในด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การสาธารณสุข การชลประทาน การคมนาคม และการสังเคราะห์ประชาชน

หลวงพ่อกุณ สร้างประโยชน์ให้เกิดแก่สังคม ประกอบคุณงามความดีตลอดชีวิต หลวงพ่อกล่าวอยู่เสมอว่า “ถูกล้อคนจะทำดีเกินหน้า กุจึงต้องรีบทำความดี” สิ่งสำคัญที่สุดคือหลวงพ่อกิดที่จะทำประโยชน์แก่สังคมต่อไป แม้จะมรณภาพแล้วก็ตามนั้นคือ การก่อตั้งกองทุน มูลนิธิ การบริจาคสรีระของหลวงพ่อกให้กับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อให้นักศึกษาแพทย์ได้ใช้ศึกษาหาความรู้ หลวงพ่อกกล่าวว่า “คนตายไปแล้วไม่มีประโยชน์แก่ใครๆอย่างดีเขาก็เก็บไว้ ๓ วัน ๗ วัน ช่วง ๓ วัน ๗ วัน นั้น ก็ไม่มีใครอยากเข้าใกล้ หลังจากนั้นเขาก็ไปส่งที่เชิงตะกอน ผลที่สุดก็กลายเป็นดิน น้ำ ลม ไฟ เมื่อตายไปแล้ว เราไม่สามารถทำความดีหรือทำบุญ ทำกุศลใดๆได้ ฉะนั้น ขอให้สรีระที่ไว้วิญญาณได้สร้างประโยชน์ต่อไปจะดีกว่า” ดังบทกวีกล่าวว่า

พฤษภกาสร	อิกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เส่นคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา

เอกสารอ้างอิง : ๑. หนังสือที่ระลึกครบรอบวันเกิดปีที่ ๗๗ ของหลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ , ISBN : ๙๗๔-๔๑๗-๔๑๘-๑ , กันยายน ๒๕๕๓ , คณะศึกษานุศิษย์

๒. เอกสาร อาลัย“หลวงพ่อกุณ”เทพเจ้าแห่งที่ราบสูง พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน งานบำเพ็ญกุศล สรีระสังขาร พระเทพวิทยาคม(หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ) ๑๗ - ๒๔ พ.ศ.๒๕๕๘
ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก , รศ.ดร.กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย อธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อย่างไรก็ดีหลวงพ่อกุณฉันทอาหารได้น้อยทำให้น้ำหนักตัวลดลงเรื่อยๆทีมแพทย์จำเป็นต้องให้อาหารเหลวทางสายยางผ่านทางโพรงจมูกสู่กระเพาะอาหาร และเมื่อตรวจเช็คเลือดเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พบว่ามีอาการของตับอักเสบเพิ่มขึ้นมา ทีมแพทย์จึงปรับลดขนาดของตัวยา และล่าสุดจากการเจาะเลือดตรวจซ้ำอีกครั้งพบว่าอาการตับอักเสบมีเพิ่มมากขึ้น กระทั่งเวลา ๑๑.๔๕ น. วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้ละสังขารอย่างสงบ สิริอายุ ๙๒ ปี ๗ เดือน

มีชีวิตเพื่อสร้างประโยชน์ แม้ตายก็ยังประโยชน์

เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปว่า หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ ได้ปฏิบัติหน้าที่ของสงฆ์เป็นอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะการสืบทอดพระศาสนาด้วยการอบรมสั่งสอนหลักธรรมแก่พุทธศาสนิกชน นอกจากนี้ หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ ยังมีเมตตาในการสร้างสาธารณประโยชน์ในด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การสาธารณสุข การชลประทาน การคมนาคม และการสังเคราะห์ประชาชน

หลวงพ่อกุณ สร้างประโยชน์ให้เกิดแก่สังคม ประกอบคุณงามความดีตลอดชีวิต หลวงพ่อกล่าว อยู่เสมอว่า “ถูกแล้วคนจะทำได้เกินหน้า ถูกจึงต้องรับทำความดี” สิ่งสำคัญที่สุดคือหลวงพ่อดิดที่จะทำประโยชน์แก่สังคมต่อไป แม้จะมรณภาพแล้วก็ตามนั้นคือ การก่อตั้งกองทุน มูลนิธิ การบริจาคสรีระของหลวงพ่อกให้กับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อให้นักศึกษาแพทย์ได้ใช้ศึกษาหาความรู้ หลวงพ่อกล่าวว่า “คนตายไปแล้วไม่มีประโยชน์แก่ใครๆอย่างดีเขาก็เก็บไว้ ๓ วัน ๗ วัน ช่วง ๓ วัน ๗ วัน นั้น ก็ไม่มีใครอยากเข้าใกล้ หลังจากนั้นเขาก็ไปส่งที่เชิงตะกอน ผลที่สุดก็กลายเป็นดิน น้ำ ลม ไฟ เมื่อตายไปแล้ว เราไม่สามารถทำความดีหรือทำบุญ ทำกุศลใดๆได้ ฉะนั้น ขอให้สรีระที่ไว้วิญญาณได้สร้างประโยชน์ต่อไปจะดีกว่า” ดังบทกวีกล่าวว่า

พฤษภาภาสร	อิกกุญชรอันปลดปลง
โทหนต์แสนงคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา

เอกสารอ้างอิง : ๑. หนังสือที่ระลึกครบรอบวันเกิดปีที่ ๗๗ ของหลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ , ISBN : ๙๗๔-๔๑๗-๔๑๘-๑ , กันยายน ๒๕๕๓ , คณะศึกษาศาสตร์

๒. เอกสาร อาลัย“หลวงพ่อกุณ”เทพเจ้าแห่งที่ราบสูง พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน งานบำเพ็ญกุศล สรีระสังขาร พระเทพวิฑายาคม(หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ) ๑๗ - ๒๔ พ.ศ.๒๕๕๘
ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก , รศ.ดร.กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย อธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น